

KEVEVÁRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 9 kor. 61 f., fél évre 4 kor. 31 f., negyed évre 2 kor. 40 f.
Vidékre " " 10 korona, " " 5 korona, " " 2 kor. 50 f.
— Egyes szám ára: 20 fillér. —

Felolós szerkesztő:

JAKABFY ERNŐ DR.

Kiadóhivatal, hová az előfizetések és hirdetések is küldendők:
Oberläuter Róbertné könyvnyomdája, Kevevéra.

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÁRA” szerkesztőségére intézendők.

Pusztulunk, veszünk.

(—szky.) Alig pár esztendeje, hogy a Kevevéra, Gálya, Homokbálványos és Dunadomb között elnyúló földségnek ármentesítését megkezdték. Kicsiny, finom műszerek, pontos mérnöki számítások, szorgos magyar munkáskezdek szállottak szembe a lomha Duna félelmetes árjával, hogy garázdalkodásainak határt szabva, értékesse tegyék az értékesíthetőt, a népek javára. Serényen folyt a nagyarányú munkálat s hamarosan megépültek azok a széles hátú földgátak, melyek ma végig kigyóznak a csak nemrégiben hasznavehetetlen 16000 holdnyi kiterjedésű területen, amelyből 5200 hold a m. kir. kincstár tulajdonát képezi.

Ez természetesen még nem volt minden. Az ily módon ármentesített térségeket a mocsarak levezetésével, az ekének útját álló fűzesek, erdőségek kiirtásával művelhetőkké is kellett tenni, hogy legalább annyit hozzanak, amennyiből egy szegény családnak a mindennapi kenyérre való, — a m. kir. kincstárnak pedig

az öt megillető rész kijut. Uram, Isten! Hány kapavágás, mily megszámlálhatatlan sokasága a fejszecsapásoknak volt szükséges ahhoz, hogy azokon a területeken, amelyeken a közelmúltban még a vízi szarnyasoknak ezrei tanyáztak, ott most aggódó szemek lessék, vajjon minő termést fog hozni az elvetett mag s vajjon ad-e egyáltalán valamit? —

És elszorul a lelkem, ha arra gondolok, hogy ezek az aggódó, a sors mostohaságaival küzködő emberek fajbéli magyarok!

Mintegy három esztendeje, hogy itt és a környéken ietelepedtek. A szomszédos megyékből vándoroltak ide, miként ők mondják: „a magas kincstár biztatására”. Oda hagyták szülőfalujukat, atyafiaikat s összeszedve holmijokat, eljöttek új otthon alapítani. Harmadik éve török a rögöt, amely ezalatt az idő alatt úgyszólván semmit sem termett. Annak a semminek is a felét „a magas kincstár” szigorúan beköveteli, mert hát ők feles-haszonbérbe bíriák azt a néhány holdacska, amely egy-egy családra jut. Most aztán, amikor beleölték a

gazdálkodásba pénzcsekkjüket, amikor a nehéz munkában tönkre tették szerszámaikat, igavonó barmaikat, s amikor végre eljutottak oda, hogy a sors csapásain átküzdve magukat, fáradságuknak legalább egy parányi gyümölcsét élvezhetnék: letelik a szerződéses három esztendő s szerte foszlik utolsó reményük is; oda a szép álom és oda minden. Mert a magy. kir. kincstár árverés útján a legtöbbet fizetőnek adja újabb haszonbérbe azokat a területeket, amelyeket magyar kezdek tettek hasznát hozóvá. S ők? ... koldusbotra jutnak. De micsoda deszéd ez? Hiszen az árverésen joga van mindenkinek megjelenni, hát menjenek és licitáljanak ők is! Igaz. Joguk nekik is van; ezt egyikük sem tagadja. De pénzük már nincs, azt fölemésztette a föld. Miként vegyék tehát föl a versenyt az itt lakó és pénzzel bőven rendelkező német, szerb és román birtokosokkal, földművelőkkel?

Ilyenforma panasszal állított be hozzám ezelőtt három hónappal, 500 magyar lelket számláló 120 család nevében, egy három tagból álló kis

TÁRCA.

—*—

Uram bocsásd meg.....

Találkánk helye volt az Úrnak háza,
Ahól a lélek bűneit lerázza.
Bűnös szerelmünk ott ejtett meg minket.
— Uram! bocsásd meg a mi vétkeinket!...

Akkor kezdettek ép a nagy misébe, ...
Meggüvölt szemed izzó tüze, fénye,
Tekinteted szerelmi vágyat intett...
— Uram! bocsásd meg a mi vétkeinket!...

Zsolozsma szárnyán szállt a hívő lélek,
A mienk bűnös vágytól sajgott, égett.
Csak egymást néztük feledve az Istent...
— Uram! bocsásd meg a mi vétkeinket!...

Letérdeltem, én is oda melléd.
Ajknak imául szerelmünk rebegett...
Te imádkoztál értem, én meg érted. —
— Uram! bocsásd meg a mi vétkeinket.

Dr. Rédigér Aladár.

A kevevérai varjak.

(Befejezés.)

Elmondottam már, hogy a varjak a kevevérai nagy erdőben, a lődíjak eltűrése után háborítlanul és boldogan élve nagyban elszaporodtak. — Boldogságuk és biztonságuk feletti megnyugvásuk azonban csak a tél beálltáig tartott. A első zúmarával beköszöntött náluk is az eddig ismeretlen nyomor.

Termés ez éven nem volt, a kukorica a nagy nyári szárazságban a szárán aszott el, — a görék üresen maradtak, nem volt hova szállni, életem csipegetni, — a mi volt azt is most jobban őrizték az emberek, — számuk pedig az eddigiekhez megfizsereződött.

Szorultságukban és nyomorúságukban ismét régi barátjukhoz és potyajogtanácsokhoz, az állatvédő egyesület elnökéhez fordultak segítségért, — kit most már ők okoltak minden nyomorúságukért is, — mert az ő tanácsa szerint cselekedve szaporodtak el annyira, hogy a sörét helyett

most már az éhhalál csufos és nyomorúságos végzete fenyegeti őket.

Felkeresték hát öt tanyai szállásán és elmondották:

Uram, ó nézz szét hát rajtunk, hogy látszatra bölcs tanácsod mit eredményezett.

Tízser annyin nagyunk most, mint voltunk és tízedrésze sincs meg létfeltételeinknek.

Reánk zúdult minden csapás, elviselni nem bírjuk. — A mit soha el nem hittünk és képzeltünk volna, — ló már nem döglik el soha, — akár milyen vén is, — már azt is ti eszitek el mi előlünk; meghizlaljátok és levágjátok azt is.

Kukorica sincs, így hizott disznó és disznó öles sincs, se sertés vész, se sző és körömfájás, hát miből éljünk, hová legyünk?!

Nyomorultul vesszünk-e mindnyájan? vagy szegjük-e meg küldetésünket, világtörténelmi hivatásunkat, hogy példaadásul szolgáljunk mindenkor az emberiségnek abban, hogy varju varjunak nem vájja ki a szemét.

deputáció. Arra kértek, vezelném őket a földművelésügyi miniszter elé. A jószágigazgatóságnál már restelnek kopogtatni . . .

Nem kérdeztem, mi hozta szegényeket hozzám. Ki gondolna ilyenkor arra? Hát csak fölvezettem az én magyarjaimat Budapestre. Múlt év novemberében fogadott bennünket Serényi Béla gróf, m. kir. földművelésügyi miniszter. Én előterjesztettem a kérelmet s átnyújtottam a kérvényt. Hogy miért eszedtek? Ime: 1.) Kértek Kevevára község határában kincstári területen egy-egy család részére telepítésre kijelölt helyen 800 négyzetözlányi területet lakásnak, mellékhelyiségeknek és kertnek ingyen, vagy ha ez lehetetlen, akkor kedvezményes árban, részlettörlesztésre. 2.) A megmunkálásra kijelölt területen 10 hold földet kedvezményes haszonbérbe. 3.) További 10 hold olyan földet feles haszonbérbe, ahol nemcsak tengerit, hanem kalászos gabonát is termelhetnének. Arra az időre kérték ezt, amíg a rét telepítés alá nem kerül.

A miniszter úr sívesen vette a kérelmet s én úgy láttam, melegen érdeklődött a magyarok sorsa iránt. Szinte megdöbben, amikor erre a kérdésre: „mennyit termett a föld? adott e holdanként 10 métermázsát? . . . azt a választ kapta, hogy: „helyenként 3—4 métermázsát, de volt olyan hely is, ahol bizony holdanként 75 lilót sem termett!“

Megígérte a miniszter úr, hogy a bajokon sürgősen segít és azzal

Lám, mi ezt a törvényt eddig soha még nem szegtük, nem úgy mint az emberek, a hol már az első emberár bűnbe esett.

Avagy te vagy az a sátán maga, a ki most minket is tanácsaiddal a bűnbe akarsz taszítani?

Hát jegyezd meg még egyszer, hogy mi nem vagyunk emberek, mi meg nem szegjük a mi törvényünket, inkább elpusztulunk, — de mielőtt elpusztulnánk, meg-lakolsz gonosz tanácsodért, — és a te szemedet vájjuk, ki vagy segítesz rajtunk.

Elszomorodott a jó ember ennyi tehetetlen nyomor láttára, — elszomorodott azon is, hogy jó szándéku tanácsa ily előre nem látott rossz véget ért, — fájtnéki, hogy jóakarátú ennyire félremagyarázzák, — de félt attól is, hogy ez a félrevezetett, elkeseredett tömeg fenyegetését rajta be fogja váltani, és ezért szorult helyzetében a következő tanácsot adta nekik:

Belátom barátim, hogy a hiba ott történt, hogy ti emberi tanácsra, emberileg cselekedtetek s ez hozta rátok a nyomorúságot, — nem nektek való volt ez. — De most már a kibontakozás is csak emberi módon történhetik.

Menjete hát, mint a szegény emberek teszik télére a nagy városokba kenyeret

bocsátotta el a kérelmezőket, hogy elsőbbségi jogukat feltétlenül biztosítani fogja.

Am az idő rohamosan repül tovább s nem csoda, ha a napok gyors múlásával nő a szerencsétlen emberek aggodalma is. Most megint fölkerestek. Rövid néhány hét alatt harmadszor. Szomorúan kérdezősködtek, hogy van-e valami hír? Ujra, meg újra elsírták bajaikat. A többek között azt is, hogy gyermekeik nevelése is nagy gondot okoz nekik. Egy része a kicsinyeknek szerb iskolát kénytelen látogatni, míg más egyáltalán nem jár sehová. Maholnap még imádkozni is elfelejtenek. Megélni sem igen bírnak már s biztos szeretnének tudni, mi lesz velök? Maradhatnak-e, vagy menniök kell? Inkább előbb, mint utóbb. Közben Amerikát is emlegették, sőt olyasmit is mondtak, hogy Magyarországon a magyar nincs már itthon, az csak mostoha gyermeke a hazának . . . És beszéltek tovább, én pedig oda sem hallgaltam, csak elgondolkodtam: Istene! micsoda fájó sebek lehetnek azok, amelyek ilyen súlyos szavakat váltanak ki ezeknek a becsületen, színtiszta magyar embereknek a szájából. Vér a ti véretek-ből honfoglaló őseim, hús a te testedből édes nemzetem! S ti nagyok! akik az állam kormányát tartjátok kezeitekben, hogyan, miképen gondoltjátok megvélni azokat az óriás csatákat, amelyek egy eljövendő boldogabb Magyarországnak alapjait lezúrnak hívatta megépíteni, hogy ha itt, a végeken senyvedő szegény magyarokról megfeledeztek? Nyujtsátok

keresni, — mert a kenyér itt terem ugyan, de oda viszik és ott eszik meg, — s nekünk csak annyi jut és marad a mi ott felesleges, — ezé, ha itt nincs is, ott még van elég.

Oda vitték a buzánkat, a zabunkat, a kukoricánkat, ti is ott keressétek.

El is indultak a varjak mind, — ki Temesvárra, ki Budapestre, sőt dísznőkereskedelmünk szimatját követve Bécsbe is.

Fel is álltak az utak mentén, hogy keressék élelmüket, — és valahányszor egy kocsi elfutott előttük, ugyancsak izykeztek, hogy mások meg ne előzzék őket, — de a siker, — az nem mutatkozott sehol.

Még csüggedtebben, még ingerültebben tértek vissza, potya, de nézetük szerint mindenért felelős tanácsadójukhoz és teljes elkeresdésükkel támadtak rája.

Látjuk már uram, hogy gonoszul bánsz velünk és ellenünk törsz, — újra becsaptál minket, — mi hittünk neked, mert az utak téli termő képességéről mi is taloltunk már, — de a lovakat megették már ti, — a vasúton és dróton járó kocsik pedig teljesen terméketlenek, — a pöffgő kocsiknak pedig illatuk van ugyan, de gyümölcsük nincsen.

Még jobban megijedt a jó ember, hogy jó szándéka újra balul ütött ki, —

feljüket védőkarjaitokat, s mentsétek meg, tartásotok vissza atyai jóssággal az idegenbe távozni készülőket.

Meglesz. Jönni fog a segély, csak késik. Jönni fog, mert jönnie kell! nyugtattam meg őket s végül én kértem, hogy csak legyenek erősek s bizzanak az intézőkörök és a miniszterium jóakarátában, igazságosságában. Legyenek türelemmel.

Azzal távoztak, hogy a legközelebb ismét bejönnek, hátha mégis . . .

És mikor közülök a legöregebbikkel kezet szorítottam, megint csak elszorult a lelkem. Őszinte, bánatos szeméből az aggodalmak egész árját láttam kisugározni és hallani véltem az otthon maradtak kétségbeejtő esdeklését: menj uram! mondd meg oda fönt, hogy ne késlekedjenek soká . . . Menj, de siess!

„Mondd meg nekik, hogy pusztulunk, [veszünk],
Mint oldott kéve, szétnull nem-
[zetünk . . .!“

HIREK.

— **Bőjti beszédek.** Az idei nagybőji időszakban magyar és német nyelven fognak megtartani a bőjti beszédek. A magyar nyelvűeket minden vasárnap 9 órakor tartja Berkes József s. lelkész az intelligencia és deákság számára, a német nyelvűeket pedig Geiger Antal plébános 10 órakor.

— **Eljegyzések.** Székely Lukács szabadkai lakos földbirtokos és neje leányát Margitot eljegyezte Kolonics Béla kevevárai községi állatorvos.

Jankulov György kevevárai lakos mészárossegéd, eljegyezte Mirsoy Anna Mária Dettáról.

szorultságában végre mentő gondolata támadt.

Menjete hát Tripoliszba mondd, ott az olaszok vivnak a törökkel ádáz, harcot. — Álljatok ahhoz a félhez, a melyiket jobban szeretitek és a ti sorsotok föltétlenül biztosítva van

Jól van, elmegyünk mondták a varjak, — de tanácsodat nem fogadjuk meg teljesen mert látjuk, hogy újra be akarsz minket csapni. — Ezért mi ellenkezőleg úgy cselekszünk, hogy az olaszok pártjára állunk azért, mert a törököt jobban szeretjük s így ezekből akarunk jóllakni mi is. —

De hát, kérdező az elnök, miért hiszitek, hogy én titeket be akarok csapni, — és miért akartok ellenkezőleg cselekedni és szeretetek jeléül a törökökből lakni jól. Azért, válaszolák a varjak, mert ti is úgy cselekedtetek.

Erre a varjak elröpültek tripoliszba a szegény elermült állatvédő pedig még soká eltűnődött a varjak különleges szeretetén, életcélján, háláján és erkölcsén.

Ha a varjak esetleg Tripoliszból is elégedetlenül térnek vissza; bár az következményeiben borzasztó lenne és találók majd újra hivatalos adatokat, — tanulmányomat is folytatom . . .

= **Protestáns istentisztelet.** Ma vasárnap február hó 25-én, délután 2 órakor a helybeli állami polgári fiúiskolában magyar nyelvű istentisztelet lesz, a melyen Wallrabenstein Jakab homokosi ág. ev. lelkész mond beszédet. Az istentisztelet közgyűlés követi.

= **Mozi a magyarosodás szolgálatában.** Dícséretes és követésre méltó intézménynek vettük hírt Kevepallás községből. Az ottani tantestület az ifjúság tovább képzése érdekében már régebben megalakított ifjúsági, u. n. legényegylet számára mozi-t szerzett be, — melynek segítségével csekély 10 filléres belépő díjak mellett szorakoztató és egyuttal nevelőhatású előadásokat rendez az egyesületben, az ezen célra az Urániától esetről esetre beszerzett filmek és szöveggönyv segítségével, kizárólag magyar nyelven. — A beruházásra szükséges 800 koronát a tanítói kar előlegezte az ifjúsági egyesületnek s azt a 10 filléres előadási belépési díjakból törlesztik, mihez a tanfelügyelőség is megadta jóváhagyását.

Az ifjúsági egyesületeknek megalakítása az ily nemzetiségű vidékeken kétszerezes fontossággal és horderővel bír. Mert azt a magyar nyelvi ismeretet, — melyet a tanuló ifjúság a köteles idő alatt elsajátított, — ezúton tovább fejleszti, a helyett, hogy mint azt sajnálattal általános tapasztalatként látjuk, — az iskolából kikérülve elhanyagolná és elfelejtené.

A moziavagyonkötött magyar nyelvű előadásoknak kétségteletlenül meg lesz az a vonzó erejük, — mely az érdeklődést leköti és egyuttal a magyar nyelvi jártasságot fejleszti.

Örömmel hozzuk ezt köztudomásra, felvetvén azt a kérdést is, — nem lehetne-e ezt az intézményt általánosakká tenni hasonló célok érdekében? — A gyakorlati kivételre vonatkozólag a kevepallási tanítói testület szívesen bocsátja rendelkezésre eddigi tapasztalatait, — valamint mi is szívesen vesszük az ezen intézmény további sorsára és elért erkölcsi és anyagi eredményeire vonatkozó értesítéseket.

= **Pénzügyőreink és a szalutálás.** Eddigélé a pénzügyőrök és a katonák nem tisztelegtek egymásnak; és rettenetes gúnnyal sújtották katonáék azt a szerencsétlen bakát, amelyik véletlenül egy „finánc“-nak szalutált. F. é. január hó 1-től kezdődőleg aztán nagyot fordult a világ. Múlt év végén tudvalevőleg a pénzügyminiszter a hadügyminiszterrel megállapodott arra nézve, hogy az ország határain és így a Kevevárán is szolgálatot teljesítő pénzügyőrök és a katonaság ezentúl kölcsönösen szalutálni tartoznak egymásnak. Igen ám, csak hogy a pénzügyőröknek tekintélyre is van szükségük, ha azt akarják, hogy őket a katonák komolyan respektálják. Hát kaptak tekintélyt is. Levételték a pénzügyőrök zubbonygallérrjáról a rangjelző rózsákat s helyükbe oda biggyeszítették a csillagot, vagy csillagokat. Eltűnt a csáskóról a zöld zsinór, a kardról meg a zöld bojt s helyükbe oda került a fekete-sárga paszománt és kardbojt. Most már aztán van a m. kir. pénzügyőröknek tekintélyük is. Ime egy vívmány, melyet a fináncoknak már is sikerült kivívniok. És még merje valaki ezeket az mondani, hogy nem boldog a — pénzügyőr.

= **Az eltűnt pénz.** A t h a n a s z k o v Velimir deliblati lakos panasszal kereste

fő az ottani csendőrsőt. Előadta, hogy míg ő a Vucetits-féle koreszmában iszogatott-dalogtatott, ismeretlen tettesek a kabátja zsebéből elemelték pénztárcáját, amelyben 193 kor. 30 fill. volt. A csendőrség azonnal nyomozni kezdett és a tetteseket, Reics Száva, Szubin Milán és Szevity Milán deliblati lakosok személyében hamarosan kézre kerítette. Az ilyenkor szokásos bemutatkozások után a vádlottak rövidesen bevallották a lopást és a pénzt visszaszolgáltatták. Azzal mentetik magukat, hogy részegek voltak s így nem tudták, mit tesznek.

= **Talált hulla.** E címmel emlékeztünk meg lapunk egyik korábbi számában arról, hogy f. hó 6-án, amint néhány munkás a Duna-felé vezető vasúti töltésen Szendrő szigetre igyekezett fát vágni, a sínpártól nem messzire, egy férfi holttestet talált. A nyomozás természetesen azonnal megindult s a bűntény kiderítésén most már a kir. ügyesség is fáradozik. Rendkívül meglehető a nyomoró hatóság munkáját, hogy a meggyilkolt személyazonosságát mind máig sem sikerült megállapítani. Pedig a csendőrség még a dunamenti szerbiai községeket is értesítette az esetről s fölhívta a lakosságot, hogy amennyiben valakinek valami hozzátartozója hiányzik, jelentse be. Bár a gyilkosság kibogozására irányuló kutatások a legnagyobb titokban folynak, munkatársunknak mégis sikerült egyet-mást megtudnia a nyomozás eddigi eredményéről. A holttestről mintegy három kilométernyi távolságra volt Angyelkov Milán kunyhója. Vrljanszki Száva csösz ebbe a kunyhóba rejtette el bockorait, úgy gondolván, hogy azokat majd a tavasz beálltával újra használatba veszi. A kunyhó azon az éjszakán, amikor az a rettenetes szél dühöngött, s mikor a gyilkosságot is elkövetették, teljesen leégett. Valjanszki azt hitte, hogy bockorai is a tűz martalékává lettek. Nagy volt azonban a esodálkozás, amidőn a hulla lábain lévő bockorokban a sajátját ismerte fel. Még arra a d.óra is ráismert, amelyikkel az egyik bockor a szerencsétlen áldozat lábára rá volt erősítve. Hogy a gyilkosság és a leégett kunyhó között valami összefüggés mégis csak van, igazolni látszanak a tetem lábaira csavart vörös ruhadaraboknak foszlányai, melyek a katonai gyakorlaton voltak elszórva a kunyhó irányába vezető ús ényen. A nyomozás állandóan tart és reméljük, hogy a titokzatos bűntényre nemsokára világosság derül.

= **A farsang vége.** Pold Miklós kevevárai lakos, míg fia, leánya és felesége húshagyó kedden farsangi mulatságban voltak, otthon maradt egyedül. A lakást magára zárva, elmeteszte torkát. — Haza érkező családja, a lakást zárva találta úgy, hogy az ajtót betörni volt kénytelen. Behatolva a lakásba, Pold Miklós már a földön fekvé vérebe fagyva találták úgy, hogy az előhívott orvos már csak a halál beálltát konstatahatta. Tettének oka anyagi zavarokra és ebből folyó családi viszálykodásokra vezethető vissza. Sebesülése nem volt föltétlenül halált hozó és úgy látszik, cselekedetét későbbben megbánta és menekvést keresett. Erre vall, hogy a szobából, hol a vérnyomok szerint tettét elkövette, a bezárt ajtón át a konyhába menekült. A szoba ajtajának kulcsa belül volt s az ajtón belől levő vértócsából megállapítható, hogy már ezen ajtót felnyitni azonban már erje nem volt, hanem az

előtt össze esve vérzett el, és csupán a kulcson és kilincsen levő véres nyomok árulják el a menekülésért való küzdelmet. Ha idejére nyert volna segílyt, ha családja egy tagja haza néz, úgy élete menthető lett volna.

= **Szőlőgazdák figyelmébe!!** Peronospora ellen biztos védekezést nyújt a „Forhin“, amely nem más, mint a sokszorta megjavított keverék kész állapotban. A „Forhin“ jobb a bordói keveréknél amelyet sokszorosan föltűmul. A „Forhin“ egy remek összetettlű rézgálic készítmény, amely a Peronosporát biztosan irtja. A „Forhin“-nal bármily harmatnál és esős időben is lehet permetezni, mert erősen tapad és az eső le nem mossa. Használata aránytalanul olcsóbb, mint bármely eddig ismert rézgálic oldat. Árjegyzéket ingyen és bérmentve küld a „Forhin“-gyár. Budapest. VI. Váci út 93.

= **Kevepallási takarékpénztár közgyűlése.** Kilenc hónapi működés után f. é. febr. hó 17-én tartotta a kevepallási takarékpénztár rendes közgyűlését, melynek tárgyát az 1911 évi zárszámadások felülvizsgálása s a szokásos felmentvények megadása képezték. Öszinte örömmel konstatáljuk, miszerint az ifjú intézet derekas munkát végzett, mert hisz a rövid üzleti év s a kezdet nehézségei dacára is 1221 k. 74 f. tiszta nyereséget ért el, melyből a tartalék alap javára 242 k. 35 f. osztalékra pedig 432 k. 05 f. fordítottat s az így fennmaradó 537 k. 34 f. mint nyereség áthozat az 1912 évre vitetett át. A közgyűlés egyhangú lelkesedéssel vette tudomásul és hagyta jóvá az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentéseit s jegyzőkönyvi köszönetet szavazott az intézet fáradhatatlan elnökének, Neumann János róm. kath. lelkésznek, ugyszintén Löwinger Adolf, Pintér Sándor és Dr. Rédiger Aladár igazgatósági tagoknak, valamint a Temeskubini Takarékpénztár Részvénytársaság vezetőségének az intézet megalakítása és fejlesztése körül kifejtett hathatós tevékenységükért.

= **Nyugtázás.** A Kevevárai Vörös Kereszt Egylet f. hó 10-iki táncestélyen felülfizettek: Karakasevits Dusán 4 kor., Markovits János 40 fill., Jenota Szilárd 80 fill., Brock Illés 10 kor., ifj. Buchner János 1 kor., Dr. Klein József 1 kor., Keszthelyi István 1 kor., Bogdanovics Dusan 2 kor., Szóts István 1 kor., Árva János 1 kor., Dr. Rédiger Aladár 40 fill., Rédiger Zoltán 40 fill., Korreck Aurél 40 fill., Dinusz János 1 kor. 80 fill., Kuhn Ferenc 1 kor., Nikolics Szvetiszláv 40 fill., Szubotics Szvetozár 40 fill., Girlich János 40 fill., Dr. Janovits Gyula 40 fill., lovag Mossig János 16 kor., Hübsch János 6 kor., Dr. Lekics Illés 1 kor. 80 fill., Kosár János 5 kor., Julius Károly 1 kor. 80 fill., Schmidt Mihály 3 kor. 40 fill., Palanacski Rado 40 fill., Hankenstein 1 kor. 40 fill., Dr. Mohilo 1 kor. 40 fill., Herold Ádám 40 fill., Korkó Miklós 80 fill., Leist András 40 fill., Folberth Hugo 40 fill., Krausz Karolin 80 fill., Fábry Géza 10 kor., Dr. Gehner Jenő 6 kor., Ogrin István 40 fill., Strk Ferenc 40 fill., Nikolajevits Szilárd 40 fill., Despinics Áronné 16 kor., Módos Miklós 80 fill., Pinku Miklós 40 fill., Paul Sándor és Nikolits János 1 kor. Wenner Miklós 1 kor., özv. Török Gyuláné 2 kor., Ullein Károly 40 fill., Dinusz Endre 3 kor 40 fill. Dr. Knezevits Szilárd 40 fill., Rigvitsky Vladimir 40 fill., Pintér Sándor 6 kor. Vöröss József 40 fill., Sűgár Imre 40 fill.

= A Kevevárai Önkéntes Tűzoltó Egylet mulatsága f. hó 17-én zajlott le a Hoffmann-féle szállodában. A ténestély jól sikerült, bár azon nem vettek annyian részt az idén, mint más esztendőekben. Ennek oka abban rejlik, hogy ugyanakkor a polgárság más része is tartott farsangi mulatságot s így a közönség nagyon megoszott.

= Elfogták a sertéslovajukat. Megírtuk annak idején, hogy a sertéslopással vadolt Nikolicz Zsüva a csendőrség elől Szerbiába szökött. Szendrőn azonban úgy látszik nem jól érezhette magát, mert csolnakbaült s keresztül evezve a Dunán, visszajött Kevevárra. Alig ért partot a lába, a csendőrök elcsípték és átkísérték a kir. járásbírószákházába. Letartóztatása alkalmával vallotta be, hogy még másik 4 drb. sertést is lopott. Vele egyetemben került zár alá Jereminov Józsa kevevárai lakos is, részben csempészet, de főleg lopás miatt.

= Cigány ügy. Nagykárolyfalvára ment a homokosi cigány. Hogy mi ügyben, nem sikerült eddig megtudnunk. Elég az hozzá, hogy amíg oda volt, kalandra vágyó neje, akivel vadházasságban élt, megunva az örökös egyedüllétet, — elillant. A vér azonban nem tagadja meg önmagát. Nem csoda tehát, ha öngyűlölete sem akar: üres kézzel búcsút venni egykori boldogságának színhelyétől, s így magához vett egyet — s mást. Kicsenté a szoba gerendája alá rejtett 2 drb. 20 koronás bankjegyet s összecsomagolva néhány ruhadarabot, elhagyta a putrit. Kévepallóság meg sem állt. Itt aztán Novakov Vellmir nevű cigány nyúl szintén vadházasságra lépett. Az idillikus élet azonban nem sokáig tartott, mert e csendőrség egy szép napon öngyűlöletét letartóztatta.

= Figyelmeztet s. A szarvasmarhák lebélyegzése a község ház előtt f. hó 26-ától kezdve nyolc napon át délutánonként fog megtörténni.

— Halálozások. Ollár János, földész, c. hó 17-én 52 éves korában és Pold Miklós, földész, f. hó 22-én életének 44-ik évében meghaltak. Pold temetése másnap volt.

Nyilttér.

(E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.)

Tekintetes

Osztrovszky József úrnak
polgáriszkolai igazgató

Helyben.

Kedves Barátunk!

Megbízásod folytán a mai napon megjelentünk Wenner Miklós és Wenner Ferencz uraknál, hogy tőlük, az ellened használt és tudomásodra jutott sértő kifejezésekért lovagias elégtételt kérjünk.

Úgy Wenner Miklós mint Wenner Ferencz úr kijelentette, hogy a tudomásodra jutott és általunk előtűt megismételt sértő kifejezéseket rád vonatkozólag nem használták.

A midőn ezt tisztelt tudomásodra hozzuk, részéről az ügyet a lovagiaság szabályai szerint befejeztetnek nyilvánítjuk.

Kevevára, 1912 év február hó 19-én.

Csermák Vilmos s. k.
Petry Zsigmond s. k.

Szerkesztői üzenetek.

Nagyságos asszonyom. Önnek nem hazudhatunk, bár erre több felől reá akartak bírni. Lapszerkesztő összejövetelünk tényleg nem tartanak este 10-ig, valamint az sem felel meg a valóságnak, hogy kedves férje a kérdéses napon ezen összejövetelen vett részt. — Azon kérdésre azonban, hogy ha nem itt, hát hol volt, — legnagyobb sajnálatunkra a felelettel kénytelenek vagyunk adósak maradni. — Megnyugtathatjuk azonban Nagyságodat, hogy viszont férje ott a hol volt, adós nem maradt, valamint minket is megnyugtathat annak biztos tudata, hogy Nagyságod sem fog neki adósa maradni.

Hableány. Arra a kérdésre, hogyha zsüirokon sok habos kávét eszik, lehet-e hableány, feleletünk: hableány nem, de nimfa igen. Ezen azért ne búsuljon, sőt vigadjon, mert nimfának lenni előnyösebb. A nimfáknak meg van az a képességük, hogy másokat lelkesedésbe, önkívületbe hozzanak. Másik jeles tulajdonságuk, hogy sohasem vénülnek meg és sokáig élnek, így hát azt tanácsoljuk, hogy a „kis öreg“ megszólítást utasítsa vissza.

12048/1912 tkvi sz.

Hivatalos jelentés a kir. kincstárnak Szentes Péter elleni végrehajtási ügyében arról, hogy a 10443/911 tkvi sz. árverési kérvény érdemben elintézendő volna.

V E G Z É S.

Ezen jelentés folytán bibocsátattik.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kevevárai kir. járásbírószákház mint tkvi hatóság Dr. Darabanth János Temesvármegyei tiszti főügyésze által képviselt m. kir. állami kincstár végrehajtó javára Dr. Bozsosky Milán kevevárai lakos ügyvéd ügygondnok által képviselt néhány Szentes Péter volt Székelykevei lakos végrehajtást szenvedett ellen 1270 korona 34 fillér tőke 50 kor. edl. az uttal 30 k. 30 f. megallapított valamint a még felmerülő költség kiegészítése végett a 1981 évi LX. tet. 144 és 146 §. alapján az alább körülírt ingatlanokra az árverést elrendeli és azt valamint ennek feltételeit a következőkben teszi közzé.

Árverés alá bocsátottnak a fehértemplomi m. kir. törvényszék területén fekvő Székelykevei község 452 sz. betétben foglalt következő ingatlanok.

A 1 824 hsz Ház 131 ölsz a udvarral a beltelekben 151 n.-öl 825 hsz. Kert a beltelekben 150 n.-öl 1159 hsz. Szántó a 3 dűlőben ártér 1498 n.-öl 2610 hsz Szántó a 23 dűlőben ártér 2 hold 20 n.-öl 3333 hsz. Szántó a 41 dűlőben ártér 3 hold 25 n.-öl 3813 hsz. Szántó a 49 dűlőben ártér 1 hold 1551 n.-öl 3814 hsz. Szántó a 49 dűlőben ártér 1528 n.-öl 3815 hsz. Szántó a 49 dűlőben ártér 1 hold 905 n.-öl 1126 kor becsárban.

2. Ezen nyilvános árverés Székelykeve község házábanál 1912. évi március 9-ik napjának d. e. 9 órakor fog megtartatni a jelen árverési feltételek mellett, melyek úgy a tkvi hivatalban, mint Székelykeve község házábanál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

3. A kikiáltási ár a becsár.

4. Ezen nyilvános árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak

adatni, azonban a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem fognak eladatni

5. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezeihez letenni.

6. A legtöbbet ígérő illetve vevő köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért ár megfelelő 10%-ra kiegyesíteni, ha eme kötelezettségének eleget nem tesz ígéréte figyelmen kívül hagyásával és kizárásával az árverés nyomban folytatódik.

7. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától járó 5% kamatokkal együtt a kevevárai kir. adóhivatalnál lefizetni.

8. Vevő köteles az eladott ingatlant terhelő és az árverés napjától esedékes adókat és illetekeket viselni és az ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép.

Keveváran, 1911. évi dec. hó 27. napján

Hajdu s. k.
kir. albiró.

A kiadmány hitelél:

Dinusz
kir. telekkönyvvezető.

Einladung.

Die p. t. Mitglieder des Temeskubiner Bürgerkasinos werden zu der am 3. März d. J. um 3 Uhr Nachmittag im Vereinslokale („Hotel König von Ungarn“) abzuhalten

ord. Generalversammlung

freundlichst eingeladen.

Tagesordnung:

1. Genehmigung des Jahresberichtes.
2. Revision der Cassa.
3. Wahl der Funktionäre und Ausschuss-Mitglieder.

Kevevára, am 19. Februar 1912.

Sattler Mihály Karacsay Sándor
Sekretlir. Präses.

Concurs.

Die Keveváraer serbische Kirchengemeinde gibt bekannt, daß sie das

„Hotel Central“

auf drei Jahre mit 1. April verpachtet.

Die Lizitation wird am 1. März l. J. im Berathungs-Saale der serbischen Kirchengemeinde abgehalten.

Die näheren Bedingungen sind bei der Präsidenschaft zu ersehen.

Ha „FORHIN“-nal permetez,

- I-SZÖR** kevesebb a gond,
- II-SZÖR** kevesebb a munka,
- III-SZÖR** kevesebb a munkabér!

mert a „FORHIN“ a sokszorta megjavított **bordói keverék** kész állapotban!

Nagyon erősen tapad a nedves levélre is! Bármely karmatnál permetezhet vele, mert kitérően tapad! — Semmi üledéke nincs! Számtalan elismerő nyilatkozat!

Kérjen ingyen és bérmentve leírást a **FORHIN-** gyártól,
BUDAPEST, VI. Váci-ut 93.

„MILÉTELEP“ Készlet sok millió.

NAGYÖSZ.

KÖZÉPEUROPA LEGNAGYOBB SZŐLŐISKOLÁJA

Könyvtöri műhelyekben mindenféle e szakmába vágó munkálatok a legnagyobb szakértelemmel elkészítettek.

Oberläuter Róbertné.

BIOSKOP.

A Hoffmann-féle szállodában ma vasárnap febr. 25-én

két előadás.

délután 3 órakor és este 7/9 órakor.

Nagyszámu látogatást kér

Hoffmann Henrik.

Ueber Land und Meer

Chefredakteur:
Dr. Rudolf Presber

Alle 8 Tage 1 Nr. Alle 14 Tage 1 Heft
Vierteljährl. M. 3.50 zu je 60 Pf.

Der Jahrgang 1910 beginnt mit dem spannenden Roman von **Wilhelm Hegeler: „Die frohe Botschaft“** darauf folgt ein ganz von Fröhlichkeit durchsonnter Roman von **Rudolf Presber: „Die bunte Kuh“**

aßerdem noch größere und kleinere Arbeiten von Hans Bethge — Otto Ernst — Detlev von Liliencron — Johannes Trojan — Franz Servaes u. a.

Ueber Land und Meer bietet mit seinem vielseitigen, fesselnden Inhalt und prächtigen Bilderschmuck vornehmste Unterhaltungs- und Bildungslektüre. Es ist **ein Lieblingsblatt des deutschen Hauses**

Abonnements
mit die unterzeichnete Buchhandlung gern entgegen, ebenso sendet sie auf Verlangen eine Probenummer kostenlos oder das erste Heft zur Ansicht ins Haus.

Hirdetések

kedvező feltételek mellett elfogad

a kiadóhivatal.

783/1912 tlkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kevevárai kir. járásbíróság mint tlkvi. hatóság dr. Frankl Arnold kevevárai lakós ügyvéd által képviselt Petrovics A. deliblái lakós végrehajtó javára Desermics Mitáné Dorics Milicea mint Dobrics Jovan jogutóda dolovai lakós végrehajtást szenvedett ellen 25 kor. 85 fillér tőke, 77 kor. 72 fill. eddig megállapított valamint a még felmerülendő költségek nemkülömben a csatlakozás kimondásával Popázov Steván javára 20 kor. tőke és 15 kor 90 fill. költség kielégítése végett a 1881 évi LX. tcz. 144 és 146 §. alapján az alább körülírt ingatlanokra az árverést elrendeli, ezt valamint ennek feltételeit a következőkben teszi közzé.

1. Árvevés alá-bocsájtanak a fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő Deliblát község I/156 VII/127 sztlkvb. n. -öl szűlő ingatlant.

160 számú ház és 100 n.-öl ház hely 843 kor. becsárban.

250 hrsz. 251 268 202 201 határos 539 n.-öl szűlő 190 kor. becsárban.

Ezen ingatlanokra Dobrics János és Dobrics Jánosné javára bekebelezett élet-hossziglani haszonélvezeti jog jelen árverés által nem érintetik.

A mennyiben azonban a fenti ingatlanért a fenti szolgáljogot megelőző teher-tételek fedezésére szükséges és ezen 750. koronában megállapított vételár meg nem ígértetnék az árverés nyomban hatálytalan-ná válik és az ingatlanok az 1881 évi LX. tcz. 163 §. §. értelmében a fenti szolgálmi jog nélkül fognak nyomban elárveztetni.

2. Ezen nyilvános árverés Deliblát községhezánál 1912. évi március 14-iki napjának d. e. 9 órákor fog megtartatni

a jelen árverési feltételek mellett, melyek ugy a tlkvi hivatalban mint Deliblát községhezánál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

3. A kikiáltási ár a becsár.

4. Ezen nyilvános árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alól is el fognak adatni, azonban a 250. hrsz. 539 n.-öl szűlő a kikiáltási ár felénél, a többi ingatlanok pedig a kikiáltási ár kétharmadánál aicsonyabb áron nem fognak eladatni.

5. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni.

6. A legtöbbet ígérő illetve vevő köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért ár megfelelő 10%-ra kiegészíteni, ha eme kötelezettségének eleget nem tesz ígéréte figyelmen kívül hagyásával és kizárásával az árverés nyomban folytatódik.

7. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától járó 5% kamatokkal együtt a kevevárai kir. adóhivatalnál lefizetni.

8. Vevő köteles az eladott ingatlant terhelő és az árverés napjától esedékes adókat és illetékeket viselni és az ingatlan birtokába az árverés jogerőre emelkedésekor lép.

Keveváran, 1912. jan. hó 30-ikán.

Hajdu s. k.
kir. a bíró.

A kiadmány hitelül:

Dinusz

kir. telegkönyvvezető.

25 hektoliter

szját termésű kitünő olasz

rizlingi bor

hektoliterenként 50 kor. eladó

Dr. Boszeszky Milán
Kevevára.

Janics Mihály

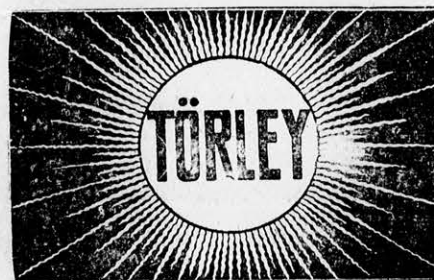
szállodájában

kizárólag csak a világhírű

Pilseni sör

méretik ki poharanként 20 fillér
ár mellett.

Esténként cigányzenekar hangverseny.

A gyermekeknek a legjobbat!

Ex jelenleg és maradj

Kathreiner-féle

Principp

malitakávé

*Kathreiner erősíti a
kicsinyeket és a tejet
kellemessé teszi, ahol egye-
diül magában ellenáll.*

Kathreiner
szerencsét hoz a háiba.

T. cz.

Alulírott a kevevárai és vidéki tisztelt vevőimnek becses figyel-
mébe ajánlom

teljesen ujonnan felszerelt és modernül berendezett

könyvnyomdám,

melyet tetemesen megnagyobbítva bocsátok t. rendelőim rendelkezésére.

Módomban áll tehát az e szakmába vágó mindennemű munkákat
jutányos árak mellett pontosan és szépen előállítani.

Együttal a tisztelt vevők b. figyelmét fölhívom még könyvkötő
műhelyemre is, melyben a legszebb könyvkötő munkák, javítások elvál-
latatnak s megelégedésükre szállíttatnak.

A nagyérdemű közönség szíves pártfogását kéri tisztelettel

Oberläuter Robertné.